

[Freddy Madsen.]

at tage byrderne på sig. Derfor er der grund til at beskæftige sig mere indgående med denne plan.

Vi har allerede påvist, hvordan planen var barberet i forhold til de løfter, socialdemokratiet gav forud for valget, men dertil kommer, at planen langtfra kan opfylde den beskedne målsætning, regeringen selv opstiller, om at skaffe i alt 40.000 nye arbejdspladser over en 3-årig periode. Regeringen har selv anslået de samlede udgifter, statslige, kommunale og private, som planen vil forårsage, til 13 mia kr. for hele perioden frem til 1980, altså ca. 4 mia kr. pr. år. For hver milliard kroner, der gives ud inden for bygge- og anlægssektoren, regner regeringen med 7.000 merbeskæftigede på årsbasis. Det kan vi godt fæste nogen lid til, men for den øvrige del af planen regner man med, at hver milliard kroner, der gives ud, medfører ikke mindre end 20.000 flere arbejdspladser.

Det er – for at sige det venligt – ønsketænkning fra regeringens side. Regner vi med 7.000 flere i arbejde for hver milliard kroner, der gives ud, får vi det resultat, at regeringens plan maksimalt vil sætte ca. 30.000 i arbejde på årsbasis. Og det er oven i købet et ret optimistisk skøn, fordi regeringen i sine beregninger over de udgifter, planen medfører, medregner de private udgifter på 4½ mia kr. og kommunale udgifter på 1,5 mia kr. Det er udgiftsbeløb, som regeringen regner med skaber en helt ny efterspørgsel, men det er dog en dristig forudsætning for regeringens tal.

Det var nogle eksempler på, hvorfor vi ikke tror på regeringens beskæftigelsestal og allerhøjest kan anerkende, at beskæftigelsesplanen vil give 30.000 flere i arbejde.

Hvis man så kaster et nærmere blik på detaljerne i beskæftigelsesplanen, forstår man, at der findes megen løvsagtighed i regeringens vurderinger. Vi skal ikke bestride, at der er gode ting, lad os f. eks. pege på bygning af en række skibe på danske værfter. Det er den slags, vi gerne aktivt medvirker til.

Lad mig tage et andet eksempel. Det er ikke reelt, men desværre er det ikke atypisk for en del af de luftkasteller, regeringsplanen bygger på. På tillægsbevillingslovforslaget er afsat 10,5 mill. kr. til Danmarks Turistråd. Finansudvalget har spurgt, hvad disse penge skulle bruges til, og fået svar fra handelsministeriet. Jeg skal blot citere et enkelt punkt:

»Der har længe været behov for nye produkter til det amerikanske marked, men rejsebureauerne og transportselskaberne har ikke formået at skabe disse produkter, idet investeringerne har været for store. Danmarks Turistråd har derfor indledt et samarbejde med et kendt markedsføringsbureau i New York, Dick Keary, som vil resultere i et salgskatalog, »Denmark Wonderbook«, hvis formål er at få amerikanere og canadere til at blive længere i Danmark. Kataloget vil indeholde en række helt nye turforslag, som ikke mindst vil komme de hoteller i provinsbyerne til gode, som ikke er fuldt udnyttede i dag. Det skal bemærkes, at der her er tale om et nyt oplæg, som ikke blot har til formål at øge antallet af turister i Danmark, men at få den størst mulige nytte af de turister, der kommer hertil, bl. a. ved geografisk spredning. Gennemførelsen af dette projekt forventes at ville koste 2 mill. kr.«

Ja, så fik vi det at vide. Vi skal altså have den størst mulige nytte af turisterne i Danmark. Spørgsmålet er, om de skal have det at vide på forhånd, men de får vel næppe hele sandheden at vide i Vidunderbogen om Danmark. Vi har ikke noget imod, at folk fra den ganske verden besøger vort land, men vi synes, det er usmageligt, at de skal lokkes hertil for at klare vores økonomiske problemer. Det er en hån ikke alene mod dem, men også mod vort eget folk, der både er dygtigt og flittigt nok til at klare sine egne problemer, hvis folketingsflertallet ellers ville tillade det.

Men bortset fra det: hvor meget beskæftigelse vil det skaffe? Jeg vil ikke bestride, at det kan skaffe arbejde til en piccolo i Horsens og måske en iskagemand i Viborg, men noget sikkert kan hverken jeg eller regeringen forudsige om den sag, og det fortæller noget om det meget luftige i hele regeringens beskæftigelsesplan.

Som sagt, hvis vi skal være venlige, indeholder planen maksimalt beskæftigelse til 30.000. Dette synspunkt deles da også af mange, der i øvrigt må anses for at være regeringen venligt stemt. Det er altså det, regeringen er så stolt af at den fik igennem, men det skal jo ses i sammenhæng med den finanspolitiske stramning, som blev det endelige resultat.

Jeg har tidligere påvist under andre behandlinger, at vi har haft en pæn fremgang i eksporten, men at det er hjemmemarkedet, det er galt med. Det er klart, at indskrænkningen af forbruget vil skabe øget arbejdsløshed. Undersø-